

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 15.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Syvende Møde.

Torsdagen den 23 Juni.

(Forts.)

J. Petersen (fortsat): Jeg skal derfor ikke ligefrem sige, at det vilde være min Mening, at Lovforslaget ikke maatte komme frem, thi maatte Regjeringen kunne gaae ind derpaa, da finder jeg det uenseligt, men jeg vil ikke paa nogen Maade stille mig i Opposition til Regjeringen for en saadan Sag, da jeg troer, at Kongen vistnok er i den Stilling, saa at vi kunne have den største Forhaabning om, at han ikke vil give sit Samtykke til at sende danske Tropper i tydsk Forbunds-tjeneste, og jeg troer ligesaa bestemt, at ikke Krigsministeren eller Regjeringen vil, uden at det skulde være i dansk Interesse, foreslaae for Hans Majestæt at bruge danske Tropper i det tydske Forbunds Tjeneste.

Sats: Efterat have hørt de 2 sidste Tale-re, maa jeg bestemt erklære, at Grundlovens § 23 ikke kan komme i Betragtning med Hensyn til det omdebatterede Spørgsmaal, men paa den anden Side maa jeg erklære mig uenig med dem, der holde paa et saadant Tillæg til Udskrivningsloven for et enkelt Aar. Jeg kan nemlig ikke Andet end ansee en saadan Lov for aldeles unødvendig; det er umuligt, at noget Saadant som det, Uendingsforslaget forudsætter, kan skee, og derfor skulle vi ikke sætte en saadan Mulighed frem for Folk, der kun gjør dem bange og ængstelige. Det er umuligt, at nogen dansk Konge eller dansk Krigsminister kan anvende dansk udskrevet Mandskab i et fremmed Lands Tjeneste, det vilde være en Skamplet paa dem; vi behøve ikke en Lov for at forebygge det. Der kan komme en Bestemmelse i den Retning i Armees-

organisations-Planen, hvis der behøver at staae en anden Bestemmelse end den, der allerede findes i Planen af 1842; den kan være nok for det Første. En særlig Lov, eller en Tillægsbestemmelse til Udskrivningsloven, anseer jeg for aldeles unyttig, ja endog saa skadelig, idet den vilde opvække en utidig Frygt; thi enhver Krigsminister, der vil foreslaae H. Maj. Kongen, naar det tydske Forbund kommer i Krig med Frankrig eller Rusland, med Herodes eller Pilatus, at sende dannskødte Folk til en saadan Hær, den Krigsminister, det er jeg overbevist om, vilde blive til Spot, Skam og Skændsel for hele Landet.

Mr. Nee: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) har foreslaaet, at det udskrevne Mandskab „under ingen Omstændigheder og under intet Paaskud“ maa kunne anvendes ved den Hærsdeling, som skal gjøre Tjeneste ved det tydske Forbund. Jeg skal ikke opholde mig ved det Udtryk: „under intet Paaskud“, som allerede i og for sig maatte være nok til at forkaste Forslaget (Hør!) da det dog vilde være umuligt, at sætte en Bestemmelse ind i en Lov, som lod formode, at Regjeringen under nogetsomhelst Paaskud skulde ville foretage Noget, der var i Strid med Landets Forfatning eller dets Love. Naar Forslagsstilleren imidlertid tillige bruger det Udtryk: „under ingen Omstændighed,“ og i sin Motivering nylig har erklæret, at det vilde være stridende mod det danske Rigets Selvstændighed, om noget Saadant muligvis, under givne Omstændigheder, kunde indtræde, saa maa jeg bestemt protestere dertil. Jeg protesterer imod, at det erklæres eller betegnes for at være saarende for Rigets Selvstændighed, at Kongen udøver en Forpligtelse, han maatte have til det tydske Forbund;